

МІЖНАРОДНІ ФІНАНСОВІ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ЯК ШАБЛони ДЛя ВІДНОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО БІЗНЕСУ

Корсун К.О., здоб. вищ. осв.

Науковий керівник – д-р екон. наук, проф. **О.В. Мандич**
Державний біотехнологічний університет

Стратегічні напрями розвитку нашої держави потребують удосконалення процесу формування й реалізації зовнішньої політики, адекватного аналізу партнерських відносин з країнами й окреслення пріоритетних векторів співробітництва з надійними партнерами – як державами, так і міжнародними фінансовими інституціями. Таке стратегічне партнерство визначає взаємодію, якій передують об'єднання зусиль країн-партнерів, щоб дійти поставлених цілей у пріоритетних сферах співпраці з метою забезпечення стрімкого поступу держави.

В наш час досить важлива співпраця з міжнародними фінансовими організаціями, які надають довгострокове фінансування пріоритетних проектів розвитку на досить вигідних умовах для розвитку стратегічних секторів економіки та інфраструктури, реалізації структурних реформ, відкриваючи доступ до найкращої світової практики і міжнародних стандартів [1].

Розвиток малого підприємства прискорює економічне зростання країни, сприяє наповненню бюджету, збільшує кількість зайнятих працівників, відбивається на економіці в цілому. Порівняно із зарубіжними країнами вклад малого бізнесу в національну економіку України є досить невеликим, що пов'язано з неефективним функціонуванням виробництва, обмеженістю фінансових ресурсів, політичними конфліктами та іншими перепонами їх розвитку.

В умовах невеликої кількості кредитних ресурсів банків, фінансування малого підприємництва за допомогою донорських коштів відповідних фінансових інститутів є одним із найбільш ефективних альтернативних методів фінансової підтримки цього сектору [2].

Як свідчить зарубіжний досвід, на ранніх етапах розвитку підприємництва в кредитній сфері місцевих інвесторів буває дуже важко, а отже, МФО необхідно звертатися до міжнародних інвесторів, а завдання по мобілізації коштів, розмір яких у чотири рази перевищує розмір власного капіталу, є досить складним і для її вирішення може знадобитися кілька років. Для цього, наприклад, у ЄС знаходять рішення проблеми у діапазоні між суспільним фондом і новою

перереєстрованою компанією з метою запобігання оподаткування переданого капіталу, тобто використовують вимогу про депонування статутного капіталу, яке поширюється на новостворені МФО [3].

В основу співпраці з МФО закладено стратегії партнерства, до яких входять специфіки кожної країни, її пріоритети та стратегічні завдання, основні напрями діяльності тієї чи іншої організації. У зв'язку з постійною актуалізацією пріоритетів і завдань, які постають на кожному конкретному етапі розвитку країни, у тому числі через нестабільну економіко-політичну ситуацію, посилення зовнішніх та внутрішніх викликів та загроз, питання співробітництва також уточнюються та піддаються змінам. Це зумовлює періоди, на котрі розрахована дія стратегії, що зазвичай у світовій практиці є середньостроковими [4, 5].

Стратегія Європейського банку реконструкції та розвитку для України на 2018-2023 рр. [6], затверджена Радою Директорів Європейського банку реконструкції та розвитку, визначає пріоритетні напрями співпраці. Співпраця міжнародних фінансових організацій із кожною окремою країною проходить в рамках утворених за результатами аналітичних оглядів країни середньострокових стратегії партнерства.

Інформаційні джерела:

1. Кадацька А. А. Міжнародно-правове регулювання відносин між Україною та Європейським банком реконструкції та розвитку. *Альманах міжнародного права*. 2015. Вип. 9. С. 82–91.
2. Ліснічук О.А., Матвійчук В.В. Шляхи забезпечення ефективного функціонування малого підприємництва в Україні. *Збірник наукових праць Університету державної фіскальної служби України*, 2019. №2. С. 173-188.
3. Міжнародна стратегія економічного розвитку регіону: тези доповідей Міжнародної науково-практичної конференції, м. Суми, 6-7 травня 2010 р. / редкол.: О.В. Прокопенко та ін. – Суми: Вид-во СумДУ, 2010. 317 с.
4. Фінансова глобалізація і євроінтеграція / за ред. О. Г. Білоруса, Т. І. Сфименко; ДННУ “Акад. фін. управління”. Київ, 2015. 496 с.
5. Мандич О.В. Стратегії забезпечення конкурентного розвитку підприємств: від моделей теорії до умов практики. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Економіка і менеджмент*, 2017. Вип. 23 (1), С. 108-111.
6. Стратегія для України на 2018-2023 рр. Європейський банк реконструкції та розвитку. URL: <https://eu4business.org.ua/useful-materials/ebrd-ukraine-country-strategy-2018-2023/>.